

[Poul Møller.]

kunnet anbefale, at man stemmer for forslaget.

Jeg skal herefter gøre nogle bemærkninger om de stillede ændringsforslag. Nu har jeg jo et personligt problem, og jeg har derfor undersøgt forretningsorden for at se, om familietonen er tilladt i dette høje ting, men det er den altså ikke, og jeg er derfor i den vanskelige situation at måtte sige „den højtærede indenrigs- og boligminister“, skønt jeg ikke gør det til hverdag. Altså — denne højtærede indenrigs- og boligminister har stillet nogle ændringsforslag, som udvalget har kunnet tiltræde, først og fremmest ændringsforslag nr. 6 om slutningsstemmestedet — en regel, vi har i vor nugældende valglov siden 1901, og som betyder, at efter at stemmeafgivningen er ophørt, efter at valgbestyrelsens formand har meddelt, at hvis ikke flere ønsker at afgive stemme, er afstemningen afsluttet, er der stadig dette slutningsstemmested, hvor der kan stemmes, indtil optællingen af stemmerne fra de andre stemmesteder er afsluttet. Det har vist sig at være en uheldig regel; det har vist sig, at det forsinker optællingen af stemmer, og derfor har den højtærede indenrigs- og boligminister med udvalgets tilslutning foreslået, at man ophæver bestemmelsen i valglovens § 36 om dette slutningsstemmested, da man finder den overflødig.

Ændringsforslag nr. 5 vedrører lovfor-
slagets § 30, og her tiltræder hele udvalget et af den højtærede minister stillet forslag om at ændre § 30, stk. 3, således at det forhindres, at kommuner udsender fælles valgkort til ægtefæller. I nogle kommuner er det hændt, at man har sendt eet valgkort til ægtefæller, således at disse to var nødt til at møde samtidig på valgstedet, hvilket ofte har været en gene for de pågældende familier, for hvem det var nemmere, at hustruen stemte på en anden tid end manden, og hvor det også af hensyn til selve valgets rolige forløb var lettere og mere praktisk, om formiddags- og eftermiddagstimerne blev udnyttet i videre udstrækning, end det er muligt, når hustruen skal ledsages af manden på grund af det fælles valgkort. Derfor står der i ændringsforslaget, at hvis der udsendes fælles valgkort, skal dette være deleligt, således at hver kan møde med sin del af valgkortet og således

afgive sin stemme på den tid af dagen, det passer bedst.

Ved ændringsforslag nr. 10 til § 82 foreslås der bestemmelser, som giver kommunerne en vis refusion for udgifterne ved afholdelse af folketingsvalg. Denne refusionsbestemmelse er ny. Hidtil har bekostningen af valgs afholdelse været en rent kommunal udgift. Bestemmelsen har man tillige forsøgt at bygge således op, at den animerer kommunerne til at fremsende valgkort til vælgerne, bl. a. fordi man mener, at det er mest praktisk og giver den bedste mulighed for kontrol, og at det også er bedst for vælgerne at få dette valgkort, som de kan aflevere på valgstedet.

På et flertals vegne skal jeg anbefale lovfor-
slaget til vedtagelse med disse ændringer.

Der har været forskellige mindretal i udvalget, bl. a. et mindretal, repræsenteret ved det ærede medlem hr. Thisted Knudsen, som ikke har kunnet tiltræde valglovsfor-
slaget, fordi man efter det ærede medlems opfattelse — som det fremgår af betænkningen — har ment, at der er taget for lidt hensyn til venstre i 2. landstingskreds, der kommer op på en ret høj kvotient for deres 6 mandater. Nu er det således, at vor grundlov og det grundlovsforslag, som dette høje ting har vedtaget for få dage siden, kræver, at der i valgloven skal tages hensyn til de tyndt befolkede egne. Når vi har vedtaget denne grundlov med hensyntagen til de tyndt befolkede egne, vil det naturligvis være således, at de partier, som i kraft af denne regel i særlig grad får repræsentation i de tyndt befolkede egne, ikke kan få en tilsvarende stærk repræsentation i de tæt befolkede egne; så ville de blive overrepræsenteret, og derigennem ville forholdstalsvalgmådens grundprincip: at der skal være en ligelig fordeling af mandaterne efter anskuelser i befolkningen, blive krænket.

Derfor har udvalgets flertal ikke ment at kunne tage hensyn til det ærede medlems indvendiger overfor valgloven. Iøvrigt vil i 2. landstingskreds såvel retsforbundet som det kommunistiske parti få en højere kvotient for deres stemmer, end partiet venstre vil få. Med få stemmers gevinst — og det regner vi med at venstre vil få ved det kommende valg — vil venstre i amtet få sit 7. mandat, hvorefter dets kvotient vil falde meget betydeligt, således at det ikke